

sin fornødne Frihed og forøvrigt ogsaa med sit Ansvar overfor den følgende Forhandling, at det er ønskeligt, at dette Forsøg bliver gjort, da vil Afstemningen ogsaa blive et sælles Udtryk for det sælles Ønske, der er hos de Medlemmer, der stemmer for Forslaget trods de forskellige Anskuelser. Der er sagt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at man ikke vil gaa under Naaget. Jeg forbausedes over, at en saadan Følelse kunde eksistere hos Nogen, at det blev nødvendigt at give en saadan Følelse Udtryk i Debatten og give den et Udtryk paa en saadan Maade, som her er sket. Jeg har aldrig haft noget Ønske om at forhandle denne eller nogen anden Sag her i Salen med Trællesjale, men helst kun med selostandige frie Mænd, og jeg ønsker ikke denne Sag sendt i Fællesudvalg her fra Folkethinget, naar ikke de, der stemme derfor, og derefter de Delegerede gaa som selostandige frie Mænd dertil uden Irritation fra nogen Side, men kun med det Ønske, at vi trods Partianskuelserne muligens kunde finde hinanden. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) mente, at det var en lav eller daarlig Opgave, vi i vor Erklæring havde stillet Fællesudvalget, naar vi som det Første havde opstillet Ønsket om mulig at vinde en endelig Afgjørelse, og som det Andet at vinde større Klarhed over Faktorernes forskellige Stilling til hinanden. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke har forstaaet disse Udtryk rigtig. Det Første er sat i Spidsen, fordi det efter vor Betragtning er den fornemste Opgave, det er derpaa, der sigtes. Jeg kan jo ikke vide, om det vil lykkes, thi jeg veed ikke, hvorvidt Parterne kunne naae hinanden. Jeg har ikke nogen Anelse om, hvorvidt de Herrer tro at kunne imødekomme os i en Forhandling i et Fællesudvalg, det bliver deres Ansvar. Det Ansvar er efter min Mening lettere at bære, at man standser en Sag af Realitetsgrunde, end at man standser den af formelle Grunde. Jeg kan forstaa, at de Herrer f. Ex. kunne sige Nei til, hvad vi fra vor Side kunne byde i et Fællesudvalg, jeg kan forstaa, at de kunne sige: Dertil gaa vi ikke, vi maa af Realitetsgrunde forlange dette Mere, og derfor forkaste vi Forslaget, vi tilraade ikke, at det bliver til Lov. Naar et saadant Forslag ligger for i Fællesudvalg, og man staar som Mænd, idet man af Densyn til den saglige Side ikke vil forlade sin Overbevisning, som man efter Grundloven skal følge, maa man agte en saadan Stilling, selv om man ikke kan dele samme Overbevisning. Den Stilling kan jeg bedre begribe end, at vi skulde være uenige om den formelle Side af Sagen, om den formelle Behandling. Men jeg maa antage som givet, og jeg haaber, at de, der kunne samles her, det blive et Flertal eller et Mindretal, om at stemme for Sagens videre Fremme, at Enhver, der stemmer derfor fra den ene eller den anden Side, ogsaa veed, at

han paatager sig et Ansvar for, at denne Sag, om muligt, ved ingenlunde uvæsentlige Ændringer fra begge Standpunkter kan naae en Afgjørelse. Jeg har den Følelse, at, har man sat sig bestemt fast paa sit Landsthingsstandpunkt, og man ikke tror derfra at kunne gjøre Ændringer, er det rigtigt ikke at stemme for Fællesudvalg, og har man den Følelse, at man vel kan stemme for vore Ændringsforslag, men ikke for væsentlige Ændringer fra disse, finder jeg det rigtigt, at man ikke stemmer for vort Ændringsforslag. Mig forekommer det, at Enhver, der stemmer for at føre Sagen videre til Fællesudvalg, har den Forpligtelse mod Offentligheden, mod Landet, mod de forskellige Faktorer i Rigsdagen, at de Indstillinger, der af Fællesudvalget gjøres, bære Præget af, at de have ment det alvorligt med at ønske denne Sag forhandlet til Ende her i Rigsdagen. Jeg har kun ved disse Ytringer villet bortskjære de Misforstaaelser, som efter min Formening fremkom i de tre ærede Medlemmers Udtalelser i Dnsdagsmødet, nemlig de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og den ærede Ordfører (Thomsen), idet jeg ønsker, at det, hvorledes end Ufaldet bliver, maa staa klart ved Sagens senere Behandling ogsaa for vort Bedkommende, at vi ikke ved vor Færd eller vore Betragtninger have givet Anledning til de Misforstaaelser eller til de Forklaringer, som maade udenfor Salen og her i saa stort Maal ere komne tilstede. Det skal jeg imidlertid ikke indlade mig nærmere paa. Skulde vi gaa videre med hinanden, da skulle vi gaa uden Irritation og kun for Sagens Skyld.

Bale: Da jeg i Mandags stillede mit Forslag, gik jeg ud fra en ganske anden Forudsætning end den, hvorunder den sidste ærede Taler har talt. Jeg gik nemlig ud fra, at de Uoverensstemmelser, der vare i vort nuværende Udvalg, maatte forsvinde, saa snart der var et større Flertal her, som gjerne vilde, at der skulde gaas en anden Vej. Jeg hører nu af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), at han efter sit næiere Kjenndskab til, hvorledes det staar til inde i Hæruudvalget, ikke troede, at der kunde opnaas Noget ad den Vej. (Uro i Salen). Jeg vil bede den ærede Formand om at staffe mig lidt No. (Formanden ringer). Naar nu det ærede Medlem har troet, at han ikke kunde gaa den Vej, om hvilken jeg mente, at den lettest kunde føre til et bedre og sikkrere Resultat, saafremt der var et Flertal her i Salen, der var enig om Noget omtrent som dette, da staa vi overfor det Alternativ, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds nu har omtalt, og naar jeg ser hen til, at der forøvrigt ikke ligger Andet for end det Forslag, der ikke er dette Things, saa vælger jeg nu og tilraader Andre, der stemte